ЧЕРВОНИМ КВОДРОМ "ПОВІТАЛИ" МАЙНЕРІ ЧІФА СКЕБСЬКОЇ ЮМВА, Б. ЛОВЕТА

Меркол, Алта.

У Мавнтейн Парк 100 процентовій Майн Ворнерс Юніон оф Америка не дали говорити президентові 18 дистрікту повище згаданої скебської юнії.

100 процентова ЮМВА пішла наява ще від тоді, коли Б. Ловет на суді при допиті, який відбувся в Меркол, Алта., на 8 серпня заявив, що Мавнтейн Парк є його 100 процентова кемпа. Як сказав, так воно й є, бо часами й брехун скаже правду, як забудеться, лишень, що Мавнтейн Парк 100 процент не за, а проти Б. Ловета й його скебської ЮМВА.

Переконував Ловет суддю й присутних на суді, а самий боявся заїхати до своєї 100 процентової кемпи, боявся, щоби не згубив своєї скебської ЮМВА голови.

Поправді кажучи, що він був би й не зайшов у Мавнтейн Парк, як би не відважний екс "радикал" Крістофер, колишній борець за ОБЮ (Одну Велику Юнію), потім посол до парляменту провінції Алберти, а тепер ЮМВА булкук. Думаю, то вже немає такого корита, з якого б повище згаданий похолок не облизав охлапів, але то вже така прикмета кожного налогового.

Отже, на 11 серпня "відважний" Крістофер з чіфом скебської ЮМВА Ловетом заїхали у Мавнтейн Парк, щоби розповісти майнерам про свою скебську брудну роботу. Ще того самого дня вони конферували з босами, а на 12 серпня вже був проголошений мітінґ в честь безчесного лідера скебської ЮМВА, Ловета, на якому мав відправити панахиди й екс "радикал", а теперішній підтирач скебської ЮМВА, Крістофер.

Що правда, на мітінґ зійшлося було досить поважне число майнерів-робітників, але не на те, щоби слухати його скавуління, а на те, щоби не позволити йому по собачому скавуліти, бо це недобре відбивається на слухові орґани свідомих майнерів.

"Забірайтеся зі салі, бо я вистріляю усіх як собак" — кричав чіф скебів, Ловет.

Мітінґ почався. Голова з напруження дрожачим голосом коротенькою промовою представив президента скебської кліки ЮМВА, а публика стала кричати на адресу чіфа скебів, Ловета, щоби той забрався геть зі салі, бо не бажають слухати його мимрання. Така анархія тревала около 15 мінут часу й ще була би не скінчилася ,якби в Ловета було більше терпцю, або не було револьвера в кишені. Але як тут можна витримати, як один кричить, називаючи Ловета скебом, другий провокатором, инший жовтою гадюкою, а один майнер підійшов до його й спитав, чи має він свого револьвера в кишені. Одним словом, питань було без кінця й міри, на які Ловет не міг найти відповіди, аж мусів витягнути револьвера з кишені (бо це найлекша відповідь) й заричав по здичілому: — Забірайтеся з салі, або я вистріляю всіх як собак.

Оцей виступ Ловета не сподобався майнерам і один "бой" знав, котрий з них поплескав Ловета кріслом по плечах. Ловет з револьвером в руці побіг до телефону, щоби повідомити поліцію про свою активність, а відтак до лікаря, щоби той оглянув його плечі. А майнері ще довго говорили й жалували, що не дали йому ще трохи більшого прочухана.

Настала пізна ніч. Всі спали твердим сном, лишень президент скебської ЮМВА не спав, держачи револьвера в руці, боявся своєї тіни й кричав, щоби забиралися, бо постріляє. Ось такий 100 процентовий ЮМВА під теперішну пору в Мавнтейн Парк.

На 13 серпня вже був суд за ту "церемонію" і помимо цего, що ні Ловет ані його поплечники не бачили, хто " поплескав" Ловета кріслом по плечах, вони вибрали одного з товаришів-майнерів, який був під той час в салі, щоби було на когось звалити всю вину.

Суд почався в 8.30 вечером, майнерів було повно в невеликому приміщенні, а на дворі облягли суд робітники й кожний нетерпеливо ожидав висліду присуду.

Ловет отримав від майнерів "червоного кводра".

Покликано перед суд в першу чергу норсу, яка подала Ловетови першу шклянку води, чи поміч, щоби не зімлів. Но,ся сказала судови, що Ловет терпить страшенний біль, і що має він на свойому жовтому тулубі шу червоний знак, завбільшки 25 ц. Б. Ловет вже почав червоніти. Передтим він був увесь жовтий, а зараз вже має червону латочку на плечах. Другим Ловетовим свідком був самий лікар, якого не було в той час у дома й самий сказав, що не оглядав його, але заявив на суді, що Ловет дуже а дуже терпить великий біль і що має червону марку на плечах завбільшки кводра.

Дальше покликано самого Ловета. Він вже розказав про свій побут у Мавнтейн Парк і майже що не плакав, розказуючи про свій страшенний біль. За ним слідовало ще двох свідків: Перший свідок сказав, що бачив, як тов. Ю. Срнєкович тримав руку на кріслі, але не бачив, щоби Срнєкович бив Ловета кріслом; другий свідок сказав, що видів, як хтось підняв був крісло вгору коло Ловетових плечий, але хто, не знає.

А вже найбільше було сміху на тому суді з Ловетової червоної латки на плечах. Коли оден зі свідків сказав, що майже всі кричали на президента 18 дістрікту скебської ЮМВА Ловета, щоби забрався з галі, бо ніхто з присутних не бажає слухати його мимрання. На цему допит закінчено, бо обвинувачений немав що казати, бо що-ж тут балакати, як він його не бив.

Кожний присутний на тому суді думав, що натім і закінчиться, бо свідки не сказали, хто вдарив Ловета й якже ж можна судити когось, чого він не зробив.

Суддя зажадав за пів години $250 залогу за т. Срнєковіча.

Але суддя, мабудь, у добрій симпатії з Ловетом, хотів за всяку ціну відіслати тов. Ю. Срнєковіча до тюрми без ніякої підстави й передав ту справу до вищого провінціонального суду, який має початися в місяці жовтню і дальше сказав, що до суду Ю. Срнєкович мусить сидіти в тюрмі, як що ніхто незложить за него $250 і то на протягу пів години часу.

Вони бідні думали, що майнері не вспіють зібрати такої суми в такому короткому часі, але перечислилися, бо згадану суму зібрано за 20 мінут часу й згаданого повище товариша вибрано на волю.

Це вже буде друга розправа з Ловетом на вищому суді з майнерами, бо майже таке,саме сталося на 16 червня в Колспур в особовім потязі, де Ловет був витягнув револьвера й хтось з майнерів дав йому під бороду, не зважаючи на його револьвер. Такто ЮМВА похолки орґанізують майнерів при помочи револьверів. І є ще такі, що вірять брехливим промовам Ловетів, Морісонів, екс "радикалам" Крістоферам та їм подібним, що вже давно вилулися з чести й валялися по смітниках жовтої краски, а тепер представляють себе "борцями" робітничої справи, під покровителькою скебської ЮМВА, які мають за завдання розбити робітничий рух.

Товариші майнері й всі ті, котрі ще до цих пор належите до скебської ЮМВА! Гоніть від себе геть Ловетів, Морісонів, Крістоферів та їм подібних! Єднайтеся до боєвої канадійської юнії. Не давайте фінансової піддержки орґанізаторам скебів. Ідіть за приміром товаришів з Мавнтейн Парк й, замісць того, щоби годувати жовтих гадюк, присилайте свої датки страйкуючим майнерам в Меркол, бо майнері в Меркол не тільки борються за своє, але й за ваше,краще завтра.

Майнер.

ШКІЛКОМ У ФОРТ ВИЛ'ЯМ! ВИКЛИКАЄМО ВАС НА ЗМАГАННЯ!

Торонто, Онт.

На засіданні Шкілкому в Торонто з кінцем серпня ми обговорювали ті справи, які були порушені в останнім обіжнику та в "Програмі змагання в УРД Школі".

Перш всего вирішено розпочати навчання в школі з днем 8 вересня. Вписи до школи будуть відбуватися від 4 до 7 вересня вечерами. Мобілізаційний Комітет мав би складатися з трьох членів: по одному з відділу ТУРФДім, Жіночої Секції і РЗТ. Видано спеціяльні летючки-оголошення для пояснення ваги і потреби УРДШколи. Рішено рівно ж використати нагоду в часі кампанії і пояснити ту саму справу на концертах. До підготовчої праці тяжко притягнути дітей-учнів тому, що в нашій школі були досить довгі вакації і діти по більшій части ще на фармах, куди вони, звичайно, виїзджають що року. Приходиться їх орґанізувати вже аж в часі науки.

Стан діточої бібліотеки покищо задоволяючий, однак маємо на меті в протягу року доповнити її все новими книжочками. Також вирішено взяти участь в змаганнях в УРДШколах і по довшім обміркуванні вирішено запропонувати таке змагання УРДШколі у Форт Вил'ям.

Ми брали під увагу такі сторони: одна і друга школи мають відповідне приміщення, обом відділам дошкулює майже однаково довг, що до певної міри відбивається на праці школи; безробіття однакове мабуть в обох місцевостях, тому й однакові наслідки у всякій праці. Коли брати під увагу число мешканців (українців) в одній і другій місцевости, то, беручи процентово, Форт Вил'ям мабуть вже має перевагу з числі шкільних дітей і членів Секції Молоді, зате Торонто має нагоду більше тепер придбати їх.

За Шкілком,

Й. Качмар.

Й ПО СТАРІМ ЗМОРЩЕНІМ ОБЛИЧЧЮ ПОКОТИЛАСЯ СЛЕЗИНА...

Ошава, Онт.

Шеста десятка років глибокими змерщками зарисувалася на обличчі Панька і пригнула його спину.

— Виховав я дітей, — говорить він часто другим робітникам, а тепер на старість самий остався зі старою, а войн розвілялися... Й по старім зморщенім обличчі покотилася слезина.

І дійсно, тяжкі невиносимі злидні переживає Панько. В ці дні, коли здоровим робітникам тяжко найти працю, він похилий тиняється попід фабрики на посміх фабричним наганячам.

А діти?

— Вони, підрісши, кожне пішло своєю дорогою і ні чутки про них. Махнув рукою і відвернувся, бо соромно якось при людях старому плакати.

— Пропало!

Так, це пропало. Але ви сотки, тисячі Паньків, Йванів, Майків, яких діти ще не пропали, а можуть пропасти, запобіжіть цему зараз.

Подбайте, щоби ваші діти ще з маленька засвоїли собі пошану до рідних батьків і взагалі до цілої робітничої кляси.

Цего вчать в Українських Робітничих Діточих Школах і тільки в них. Подбайте, щоби ваші діти вчащали до тих шкіл.

М. Гарасимчук.

МИ ВЖЕ ВІДЧУВАЄМО ТОЙ "ДОБРОБУТ", ЩО ЙОГО ОБІЦЯЛИ КОНСЕРВАТИ ВЧАС ВИБОРІВ

Ліверпул, Н. С.

Вже домініяльні вибори скінчились, а з ними скінчився і той галас, який шумів добробутом немов вода у розбурханому морі. Всі тії панські обіцянки осталися пустими фразами. А для тих панів, на яких робітники свідомо і несвідомо давали свої голоси, остались мягонькі крісла в оттавському парляменті та товстенька платня.

Аде-ж твої, робітнику, ті сталі роботи, що їх обіцювали ті пани, котрі лізли до тебе кілька тижнів перед виборами так довго, доки тебе не обманено?

Я не знаю, яке по інших містах обіцяли консервати щастя, но хочу сказати про цю місцевість, в котрій я находжусь.

В цьому дистріктові кандидували тільки два кандидати: один від ліберальної партії, по фаху торговщик, пан Кенлі; від консерватів кандидував адвокат пан В. Ернест. Обидва ці кандидати уганялися за голосами по хатах навіть і до папірні до робітників приїзджали, обіцюючи робітникам сталу роботу з овертаймами, а тутейшим сільським жителям зниження податку, на праву доріг і т. д.

Всі ті обіцянки плили з уст адвоката немов пиріг по растопленому маслі. Робітник слухав, та тільки й головою помахував наче конина у спасівку, а деякі заздалегідь раділи.

Прийшов день виборів і знов шум, крик, зойк немов по вогни. Другий день по голосованю, на 29 липня, пан адвокат взяв зі собою на трокі і на авта своїх крикунів і з питвом поїхав подяковати виборцям, що його вибрали. Отак грали немов який цирк з містечка до містечка з Бруклин де Ліверпул з Ліверпул до Брідвотер і знов з тією самою пісенькою, що перед виборами.

Та не довго робітники пацірні натішилися тими обіцянками. Вже на 15 серпня компанія проголосила тільки 5 день в тиждень праці. На другий тиждень та сама компанія почала звільняти робітників від праці і то без огляду на національність чи велику рідню робітника вдома. Формани самі подали список тих робітників, котрих вони собі бажають оставити в роботі покищо, а решту прогнали геть за браму. І коли ота чістка настала, робітники виходили за браму й несли своє робітниче шмаття.

Робітники двигали свої скринки з начинням і в той час панок—адвокат, посол вже не прийшов сказати ані словечка до компанії, нащо вона зломала його обіцянки. Не запитав навіть і тих, котрі остались без праці, а в них вдома жінка і споре число діточок. Та щож його це обходить? Тепер він посол парляменту, а там уже порадять, куди дати сильніший відділ поліції, щоби робітників нагодували клобами чи оливом. Для нас, робітників, остається тільки один вихід: треба орґанізуватись в орґанізації безробітних і орґанізовано добиватись праці або повного утримання. А коли прийде знов час голосовання, тоді треба гонити тих панків на сто вітрів від себе, й свій голос віддати на дійсно робітничого кандидати, котрих ставить комуністична партія. Лише такі кандидати будуть обороняти робітничі інтереси.

Хай сегорічні вибори послужать за добру научку для нас.

Задубрівський.

ПОЇЗД ВБИВ РОБІТНИКА.

Морган, Онт.

На 21 серпня на треці в Морґан стався смертний випадок. Секційні робітники їхали моторкарою й на самому скруті наїхав на них поїзд, кинув моторкарою й вбив одного робітника, українця. Робітник той всего два роки як прибув з Галичини й оставив вдома батька й матір. Він називався С. Капроцький.

Отак вже чимало робітників пішло передчасно в могилу завдяки визискові праці. Система спід ап не дає змоги робітникові зберегти своє життя, не дає навіть хвилиночки часу, щоб уникнути небезпеки.

Залізнодорожник.

УКРАЇНСЬКИЙ ОЛІВЕЦЬ ПЕРЕМАГАЄ.

В наслідок упертої роботи працівників олівцевої Укрхемтресту виробництво олівців цілком позбулося чужоземної залежности. Довгий час не могли знайти в СРСР глини відповідної якости. Але тепер цю глину знайшли в Часов-Ярському покладі й вона дала добрі наслідки. Отже це дає можливість зовсім припинити довіз сировини для виробництва олівців. Олівці виробництва радянської фабрики Укрхемтресту, зроблені з радянської сировини й матеріялів, не гірші якістю від олівця закордонних фірм. У наслідок успішної конкуренції радянського олівця, припинила роботу концесія "Гамера". Конкурентну спроміжність нашого олівця доводить також і те, що експорт олівців Укрхемтресту на ринки Сходу і надбалтійських країн проходить успішно.

СТРІЛЬЦІ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ ВЖЕ ДАЮТЬ СВОЮ ВІДПОВІДЬ ОФІЦЕРНІ УГА

В останньому числі "Укр. Роб. Вістей" ми вмістили погромницький комунікат чорносотенної Молодої Громади у Львові, куди належуть самі УНДО-радикальні бувші офіцери старшинського корпусу УГА. В тому "Комунікаті" закликають корпусники до бойкоту усіх працівників робітничо-селянського українського часопису "Сила", що виходить у Львові й викриває чорні діла УНДО-радикальних погромників визвольного робітничо-селянського руху на землях Західньої України.

На "Комунікат" старшинського корпусу УГА вже почали давати відповіді самі рядові стрільці Української Галицької Армії, що бродили у власній, ще теплій, крові в той час, як паничики з корпусу УГА грабили майно, наживалися, пиячили, балувалися й зраджували визвольний фронт на Західній Україні.

Часопис "Сила" з дня 10 серпня містить вже відповідь самих рядовиків-стрільців про появи погромників зі старшинського корпусу. "НА СУД СТРІЛЕЦТВА" — так називається сторінка в часопису "Сила", де містять стрільці свої кровавi спогади з минулої війни в 1918 — 19 років. З отих спогадів ми даємо зараз в нашому часопису деякі спогади, з закликом до усього стрілецтва УГА, що находиться зараз в Канаді й Злучених Державах, спішити теж зі своїми спогадами про старшинський корпус вчас визвольних боїв й містити їх на сторінках "У.Р.В." як відповідь погромницьким корпусникам Молодої Громади у Львові.

Стрільці Українських Галицької Армії подають вже свої відповіді в часопису "Сила" ч. 32. Ось вони:

"ВОЮВАЛИ"

Я служив в Бережанській бриґаді, був підстаршиною УСС. L.. K... (піонерський відділ).

Коли ми відступали 1918 р. зі Львова в напрямку на схід, — в Бережанській бриґаді, під командою німця Вольфа, була така подія. В штабі тоді були: сотник Шепарович, четар Гузар, сотник Брицький і четар Горачек.

Ті пани висилали стрільців до Тарнополя за дівчатами, горівкою, пивом. В той час стрільці не дістали через цілий місяць ні сотника. Памятаю випадок, що четареві Горачкові забракло грошей на заплачення "дівчини". Казав на другий день сідлати коня і відвезти її 1000 гривень до Тарнополя.

Стверджую, що наші офіцири оставляли команду старшим стрільцям, а самі з поля бою втікали. Говорили, що дуже нервові, не можуть чути стрілів. Коли стрільці під напором ворога не могли вдержатися й відступали, то п. Запотович бив стрільців "по морді".

РАНЕНИХ СТРІЛЬЦІВ — В ЛІС, "ПАНІ ДОБРОДІЙКИ" НА ВОЗИ

Я є бувший десятник галицької армії. Ще тоді, коли ми були під Львовом, ось як було. Маґазини були повні (бо кілько їх потім поляки забрали?), а нас під Львовом, в селі Ставчанах гонили снігами і морозами голодних і обдертих битися за панську Україну. Одного разу сотник Литвин, щоби нас заохотити до наступу, казав наварити для цілого куріня зупки з ячмінних круп. Крупи були на половину з остями та ще одна крупа другу гонила. Ми прийшли по харч, а пан сотник Литвин став собі під коршмою, руки загнув та навіть не йшов понюхати того, що стрільці мали їсти. Нас, стрільців, то обурило і кухня пішла в рів до гори колесами.

А я питаюся тої нещасної старшини чим вони годувалися? За панську Україну добре панам воювати.

Я був в бою під Бережанами. По здобутті Бережан офіцири казали ранених стрільців позавозити в ліс, а на возн забрали свої пакунки і на кожному возі по 1— 2 пані, — та так возили пани офіцири свою "муніцію". А нещасні стрільці, ранені, в лісі конали, — для них возів не було.

Отже я питаю панів, що з тими стрільцями сталося? — Я був сам свідком того, бо мій товариш найкращий був тоді також ранений в ногу і я з ним пересидів в лісі до рана.

Опрнск Іван.

НАЙБІЛЬШІ ПІСЛЯ ВІЙНИ МАНЕВРИ ФРАНЦУЗЬКОЇ АРМІЇ

50,000 учасників.

У першій половині вересня в Льотарінгії відбудуться великі маневри французького війська. У маневрах братимуть участь 4 піхотних дивізії, 2 кавалерійських дивізії, артилерія, танки, повітряна фльота. Загальна кількість війська, що братиме участь у маневрах, становитиме понад 50,000 салдатів.

ВЕЛИЧЕЗНА РЕПЕТИЦІЯ МАЙБУТНЬОЇ ВІЙНИ.

Німецька преса, повідомляючи про майбутні великі французькі маневри, зазначає, що таких великих маневрів у Франції не було з часу закінчення війни.

"Фосіше Цайтунґ" окремо зупитяється на двох характерних, на її думку моментах, а саме: 1) військові частини, що братимуть участь у маневрах, укомплектують до норми воєнного часу, покликавши до повторного навчання запасних; 2) для маневрів обрано місцевість, де нетрудно використати нові закінчені фортеці, спорудження на французькому східньому кордоні.

"Фосіше Цайтунґ" вважає, що добір місцевости для маневрів і склад частин, що беруть у них участь, свідчать про те, що маневри пройдуть під знаком орґанізації відсічі на випадок передбачуваного нападу від Німеччини.

ВІЙСЬКОВІ МАНЕВРИ В НІМЕЧЧИНІ.

Офіційно стверджують, що між 15 і 18 вересня в Німеччині відбудуться військові маневри. Маневри будуть у районі Бамберга, Кобурга й Менеенгена. Маневри одвідає Гінденбург.

БОЯТЬСЯ ЕКСПОРТУ РАДЯНСЬКОГО ЗБІЖЖЯ

З Букарешту сповіщають, що румунські буржуазні газети закликають утворити спілку всіх европейських капіталістичних країн, або принаймні всіх країн суміжних з СРСР для фінансової й економічної бльокади Радянського Союзу та для єдиного фронту проти довозу закордон радянської нафти й зерна.

Деякі румунські газети турбуються, що договір між СРСР і Італією призведе до того, що Румуня втратить італійський ринок для пдодажу свого зерна, лісу й нафти. Економіст Стефанеску заявляє, що Румунія одна неспроможна впоратися з радянською конкуренцією в умовах міжнародньої економічної кризи Румунія та інші капіталістичні країни, каже він, повинні боронити свої інтереси тільки спільними заходами за проводом Ліґи Націй.

Стефанеску пропонує утворити між державами загально-европейську спілку проти радянського експорту на таких підставах: 1) Заборона імпорту зерна й нафти з СРСР; 2) визначення цін на нафту й зерно, особливо міжнародньою біржою; 3) запровадження міжнародніх заходів націоналізації сільського господарства в окремих країнах, що входять до спілки, щоб уникнути між ними конкуренції.

ПОШУКУВАННЯ.

Оленка Смольнй, уроджена Босак, село Гологори, повіт Золочів, пошукує свою сестру — Анну Біду, що нині проживає в Америці. Остання адреса її була така:

ANNA BIDA. 2291 PIZUTH STREET. DETROIT. MICHIGAN. U.S.A.

Відомости подавати на адресу:

HELENA SMOLNA
DELMENHORST I. O.. DUPPELSTR 12
DEUTSCHLAND

ЯКІ ГАЗЕТИ РОБІТНИКИ ПОВИННІ ЧИТАТИ.

"КОМУНІСТ" — U.S.S.R., Україна, Харків, Майдан Тевелева 20. Передплата на рік $10.00.

"ПРОЛЄТАРСЬКА ПРАВДА" — U.S.S.R., Україна, Київ, вул. Леніна, 19. Передплата на рік $8.00.

"УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ" — 17 East 3rd St., New York, U.S.A. Передплата на рік $9.00, на півроку $4.75.

"СИЛА" — Львів, Бляхарська 8. Передплата на рік $2.

"СЕЛЬРОБ" — Львів, вул. Гетьманська 24, п. III. Передплата на рік $2.50.

"УКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА" — Paul Dornberger, Buch- und Zeitschriftenverlag, Berlin N 20, Uferstr. 15. Postscheckkonto: Berlin Nr. 127090. Передплата на рік $2.00.

"ПРОЛЄТАР" — El Proletario, Calle Lavalleja 726, Buenos Aires, Rep. Argentina. Передплата на рік $3.00.

"УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ" — Les Nouvelles Ukrainiennes. 35 Rue de Borrego (20e), Paris, France. Передплата на рік $2.00.